

Episcopatus Bremensis.

377

Bremensis Episcopatus vulgo Stift Bremen, cui ab Urbe nomen est, trianguli Ioscelis figura, cuius latèra fere & Regio S. unda
qualia sunt Vilurgis & Albis Fluvii, in extremo anguli apice ad Peninsulam, cui a novo opere seu turri ad se- dicta.
curitatem navigantium ibi exstructa, nomen dederunt, coenites: Basis vero est linea ab Esta flu. per fines ditionis Luneb. & Verdenis, paullo infra Alletæ in Visurgim se exonerantis, Ostium deducta. Esta enim fluvius
Limes est Regionis Bremensis & Hamburgensis, quam a reliquo Ducatu Luneburgensi Sevana, fluvius exiguus
primum, & tamen tribus Ostiis in Albim influens, disternat. Hujus ditionis non eadem ubique qualitas,
non idem solo genius. Duæ enim oræ Diœcesis Bremensis extremæ ad Albis & Visurgis aggeres, admodum
opimæ & Frugum ac Fruetuum feraces sunt. Medius vero tractus inter Stadam & Bremam quem Mercatores
usitate transcurrit, horridus & incultus, sterilibus arenis, paludibus, & ericis eonsitus videtur. Itaque pallio ex-
tentio Diœcesis Brœmensem vulgo comparant, cuius duæ anteriores oræ, a capite seu Albis & Visurgis conflu-
ente, ad utriusque fluminis ripas adscendendo fructuosissimis agris & pascuis velut Holoserico prætexte: reli-
qua latitudo Levidensi filo, aut Canabi contexta sit. Domicilium hic olim fuit Chaucis Majoribus, quia
Visurgi Albim usque ad Hamburgum sedes tenuerunt. Metropolis Brema, Phabiranum Ptol. Pl: Appiano, Urbes
Peucero & Irenico, vulgo Bremen. Vrbs Hanseatici fœderis ad Visurgim flu. elegans, opere, arte & natura
munita; Plateis Vicisque insignis, Civibus plena, Mercatorum commerciis dives. Forum habet amplum, in
quo hebdomatim rerum victui necessiarum frequentes sunt nundinæ. Vnum fori latus Metropolitana Ec-
clesia respicit; alterum Senatoria domus conde corat, fundamentum habens preciosum ac gratum, cellam ni-
mirum vinariam ac publicam, in qua sub Præfecti gubernatione, Senatus Vinum, tolerabili precio, & decenti
elegantiq; œconomica ratione propinat. Quæ communis est multarum Vandalicarum & Vestphalicarum
consuetudo, ut ad publica ferenda onera, Vini popina penes Senatum maneat. Brema ignobilis primum vi-
cus fuit, crescente vero Religione Christiana vires & incrementa sumere cœpit; quæ Episcopis suis potissimum
debet, a quibus Metropolitica dignitate illustrata, Ecclesia Aquiloniarium omnium Matrice condecorata &
morum ambitu cincta fuit. Episcoporū seriem in ecclesiastica Historia M. Adami, v de: Est & Stada sive
Stadium Archiepiscopatus Bremensis Civitas ad Zuingam fluvium in metidionali Albis ripa, omniū Saxoniarū
Urbium antiquissima. Est etiam Buxtehuda Opidum. Fluminibus letatur hæc regio Visurgi, & Albis, Esta, quæ Fluminis
piscibus abundant, Anguillis, Murenis, Salmonibus, quos Bremenses ita Sale condire & fumo durare norunt,
ut magno cum Lucro Civium ubique cari, grati & preciosi sint. Bremenses natura bellicosi, industrii & ali-
quantulum ad seditionem propensi. Literarum studia, artesque liberales tum primum amant & promovent;
quando earum venustate apud exterios poliuntur: Minus alioqui in studia & studiosos propensi, Mercaturam
libentius exercent. Ex amplissima negotiatione, & remotissima navigatione opes sibi acquirunt. Vnde Ciues
præ omnes vel Mercatores, vel Opifices, & multi navium Architecti peritissimi sunt.

B b b

III